

தேர்தல் என்றால் என்ன..? மக்களின் வாக்குக்களை வாங்கி பதவிக்கு வந்து அரசாங்கத்தினை அமைத்து அதிகாரம் சலுத்துவது. அரசியலில் ஒரு தீர்வு.., வாழ்க்கைக்கு ஒரு தீர்வு.., வலையைக்கு ஒரு தீர்வு.., பசிபட்டினி, வதிவிடத்திற்கு ஒரு தீர்வு.., என்ற பலதரப்பட்ட எதிர்பார்ப்புகளோடு மக்கள் அரசியலில் வாக்களிக்கின்றார்கள். ஆனால் மக்களுடைய எதிர்பார்ப்புகள் எதையுமே இந்த அரசியல்வாதிகள் நிறைவேற்றி வடைப்பதில்லை.

மாறாக தங்கள் வாழ்க்கையினை மமேபுத்துவம், அமெரிக்கா – லண்டன் பல்கலைக்கழகங்களில் தங்கள் பிள்ளைகளை கல்விகற்க வைக்கவும், மக்களின் உழைப்பினை நாட்டின் வளங்களைச் சூரணப்பிணத்தினை பதுக்கவும் மக்கள் தங்களுக்கு அழித்த வாக்குப் பிச்சைகளை பயன்படுத்துகின்றார்கள் இந்த அரசியல்வாதிகள். வாக்குக்காக மக்களின் கால்களில் விழும் அரசியல்வாதிகள் பதவிக்கு வந்ததும் அதே கால்களால் ஏறிமதிக்கின்றார்கள். இது இன்று நேற்று அல்ல உலக மதலாளித்துவ அமைப்புகளில் காலம் காலமாக நடந்து வரும் ஒன்றாகும்.

ஆரம்பத்தில் மதலாளித்துவ ஆட்சியாளர்கள் முன் வைத்த இந்த தேர்தல் முறை சர்வாதிகார பிபிகுள் இருந்த மக்கள், ஜனநாயக ஆட்சிக்குள் தங்கள் ஆட்சியாளர்களை தெரிவு செய்து அரசை நிர்வகிக்கும் உரிமை மக்களுக்கு தேர்தல் மலம் வழங்கப்பட்டிருந்தது. மக்களும் தேர்தல் காலத்தினை மிகக் கடுமையாகக் கண்டித்து கொண்டாடி தங்கள் விருப்பி வாக்களித்து ஜனநாயக உரிமையினை வெளிப்படுத்தி வந்தார்கள். காலப்போக்கில் மதலாளித்துவம் சந்தித்து வந்த அரசியல், பொருளாதார நெருக்கடிகளால் மக்களைப் பல வழிகளில் அடக்கியொடுக்கத் தொடங்கியது. அதே மதலாளித்துவம் இன்று மக்களை திசை திருப்ப இனவாதம், நிறவாதம், மதவாதம், மற்றைய நாடுகள் மீதான ஆக்கிரமிப்பு.., என்ற கொள்கைக்குள் ஆட்சியினை வழிநடாத்தி அதிகாரத்தினை தக்க வைத்து வருகிறது.

வளர்ச்சியடந்த ஐரோப்பிய நாடுகளைப் பொறுத்த மட்டில் வலையில்லாதவருக்கு சோசல் காசு, வீட்டு வசதி போன்ற ஒரு சில அடிப்படையைத் தேவை செய்து கொடுத்து தங்கள் பிபியில் இருந்து விலக முடியாமல் மாற்று சட்ட திட்டங்களை தயாரித்து நாட்டினை வழிநடாத்தி வருகின்றார்கள். வலை வாய்ப்பு, சம்பள உயர்வு, ஓய்வூதியம் என்ற மக்களின் அடிப்படை உரிமைகளை மறுத்து சட்டங்களை மாற்றியமைப்பதன் மலம் மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையினை பல வழிகளில் நெருக்கடிக் குள்ளாக்கி வருகிறார்கள்.

இதயைலெல்லாம் சிந்தித்து மக்கள் தங்களுக்கு எதிராக கரல் கொடுத்துவிடாதிருக்க சிறுவர் முதல் பெரியோர் வரை பல வேறுபட்ட உக்திகளை மேற்கொண்டு மக்களின் கவனத்தினை திசை திருப்பி வருவதில் வளர்ச்சியடந்த ஜரோப்பிய நாடுகள் மிகத் திறம்பட செயற்பட்டு வருகின்றது. மக்களும் தமது அன்றாட வாழ்வில் ஏற்படும் சிரமங்களை மாற்றிவிடலாம் என்ற நம்பிக்கையில் ஒவ்வொரு தரேதலிலும் கட்சிகளை மாற்றி மாற்றி தெரிவு செய்து பார்க்கின்றார்கள், ஆனால் மக்கள் வாழ்க்கையில் எந்தவித மாற்றமும் ஏற்படுவதாக இல்லை. மக்களின் எதிர்பார்ப்புகள் எல்லாவற்றையும் இந்த மதலாளித்துவ தரேதல் தோற்கடித்து விடுகின்றது.

இன்று இலங்கையில் நடந்து முடிந்த வடமாகாண சபைத் தரேதலில் கட்டமைப்பின் வற்றியும் இதே நிலைப்பாட்டினைக் கொண்டது தான். மக்களின் எதிர்பார்ப்பு வேறு, கட்டமைப்பின் நிலைப்பாட்டோ வேறு. கட்டமைப்பு தனது வற்றியினை இனவாதத்திற்குள் முடக்கி அதாவே மக்களின் தீர்ப்பாக தனது அரசியலையும் பதவியையும் தக்க வைப்பதே கட்டமைப்பின் அரசியலாகும்.

இன்று மக்களின் பிரச்சனை என்ன..?

பசி பட்டினி, பொருட்களின் விலையேற்றம், அவர்களின் கைத்தொழில் விவசாயம், நியாமான வருமானம் (சந்தைப்படுத்தல்), போராளிகளின் முக்கியமாக பணை போராளிகளின் வாழ்க்கை, போர்க்காலத்தில் காணாமற் போன பிள்ளைகள் கணவன்மார்களை இழந்த பெற்றோர் - மனைவிமார்களின் தவிப்பு, தமிழ் மண்ணில் இராணுவ ஆக்கிரமிப்பு.., இதுவே இன்றைய மக்களின் தேவையாகும். ஆனால் இதில் எதையுமே கட்டமைப்பு தீர்த்து வைக்கப் போவதில்லை என்பது உறுதி. தமிழ் அரசியல்வாதிகளுக்கு தெரிந்ததெல்லாம் தமிழ்த் தேசியம் ஒன்று தான். சிங்கள அரசோடு திரைமறைவில் உறவாடிக் கொண்டு இந்திய, அமெரிக்க அரசுகளோடு பசே தமிழ் மக்களின் உரிமையினை பெற்றத தருவதாக சொல்லியே மக்களை ஏமாற்றி தன் அரசியலிலை ஓடப் போகின்றார்கள்.

கட்டமைப்பின் இந்த வற்றியானது, இலங்கை-இந்திய அரசுக்களின் வற்றியே...!

தனது ஆட்சியில் ஜனநாயகம் மேலோங்கியுள்ளதாக மகிந்தா ஜநாவில், உலக

